

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/154/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814200392
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5814200392.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcov: 1/ U. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XX, 2/ Y. T., rod. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XX, žalobcovia zastúpení splnomocneným zástupcom JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom so sídlom P. X, O., proti žalovaným: 1/ F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XX, X/ L. W., rod. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XX, žalovaní zastúpení splnomocneným zástupcom Mgr. Miroslavom Golianom, advokátom so sídlom W. XX, W., o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/3/2014-92 zo dňa 19. septembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobcovia 1/, 2/ majú voči žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 5C/3/2014-92 zo dňa 19. 09. 2017 uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť na vlastné náklady odstrániť z pozemku parc. KN-C č. 128/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 415 m², zapísaného na LV č. XXX pre obec a k. ú. D., všetky veci a zariadenia, ktorých sú vlastníkami (najmä zámkovú dlažbu, stĺpik vstupnej brány) a v tej istej lehote odovzdať žalobcom časť pozemku parc. KN-C č. 128/7 od hranice s pozemkom parc. KN-C č. 128/8 tak, ako je táto časť vymedzená vytyčovacím náčrtom č. 2/2014 vyhotoveným spoločnosťou Brandys, s. r. o., Ul. Cyrila a Metoda 329/6, 029 01 Námestovo, IČO: 36 431 281, ktorý je prílohou rozsudku, v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcom 1/, 2/ a štátu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení konštatoval, že žalobou podanou na súd dňa 20. 01. 2014 sa žalobcovia domáhali voči žalovaným odstránenia vecí a zariadení, ktorými sú žalovaní vlastníkami (najmä zámkovú dlažbu, stĺpik vstupnej brány) z pozemku parc. KN-C č. 128/7, nachádzajúceho sa v obci a k. ú. D. a odovzdania časti pozemku KN-C parc. č. 128/7 od hranice s pozemkom KN-C parc. č. 128/8 podľa jej vymedzenia vo vytyčovacom náčrte č. 2/2014 vyhotovenom spoločnosťou Brandys, s. r. o., Námestovo, z dôvodu, že žalovaní neoprávnene zasahujú do ich vlastníckeho práva užívaním časti ich pozemku bez právneho dôvodu.

Žalovaní so žalobou nesúhlasili, keď poukázali na to, že oplotenie vybudovali tak ako bolo postavené staré oplotenie potom čo starosta s pracovníkmi úradu v čase výstavby oplotenia im určili hranice od suseda. Hranice oboch rodinných domov a aj dvora boli vždy v stave v akom sa nachádzajú. Užívajú nehnuteľnosti nepretržite od roku 2014 (správne 2004, poznámka odvolacieho súdu), kedy ich nadobudli od právneho predchodcu, ktorý ich zdedil v roku 1993 od U. P., preto pozemok mohli nadobudnúť aj vydržaním.

Súd vo veci rozhodol aplikujúc ust. § 126 Občianskeho zákonníka potom čo mal dokazovaním za preukázané, že žalovaní zriadili na časti pozemku patriacom žalobcom úpravy dvora - polozenie zámkovej dlažby a vybudovali oplotenie v rozsahu podľa vytyčovacieho náčrtu č. 2/2014, resp. v rozsahu určenom znaleckým posudkom č. 18/2016, a to od lomového bodu 176-5 do pozemku žalobcov v šírke 1,5 m až ku lomovému bodu 33-741 o šírke 0,70 m, čo predstavuje celkovo plochu 12 m². Žalobcovia sa preto dôvodne domáhajú ochrany svojho vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vypratáním časti pozemku vlastnícky im patriaceho, na ktorom majú žalovaní umiestnené hnutelné veci a tiež tej časti, ktorú žalovaní neoprávnene užívajú.

Súd mal preukázané, že žalovaní užívajú časť pozemku žalobcov tým, že naň položili zámkovú dlažbu a tiež tým, že stĺpik, na ktorom je osadené oplotenie posunuli do pozemku žalobcov (v tejto časti ide o posunutie hranice), čo im znemožnilo prístup k jarku, resp. pôvodne tam nachádzajúcemu sa rigolu. Takýmto spôsobom ani právni predchodcovia a ani žalovaní pozemok žalobcov do vybudovania nového oplotenia a polozenia zámkovej dlažby neužívali a pozemok neužíval takýmto spôsobom ani ich právny predchodca, od ktorého nadobudli spornú nehnuteľnosť (rodinný dom spolu s dvorom a pozemkom). Ide o priestor, ktorý sa nachádza za rodinným domom žalobcov - popri jeho múre a vo dvore žalovaných, ktorý vždy patril žalobcom, resp. ich právnym predchodcom. Preto bol súd názoru, že otázka vydržania, ku ktorej smerovali žalovaní, je bez právneho významu, keďže bolo nesporné, že nové oplotenie a aj polozenie zámkovej dlažby vykonali žalovaní a nie ich právny predchodca.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a úspešným žalobcom priznal proti žalovaným nárok na náhradu trov v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C. s. p. Štátu ako inej strane sporu súd priznal nárok na náhradu trov s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 259 C. s. p. v plnom rozsahu, ktoré trovy vznikli v súvislosti so znaleckým dokazovaním a neboli kryté zloženými zálohami.

2. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní 1/, 2/ odvolanie, ktorým sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Žalovaní napadnutý rozsudok považovali za nezákonný, vydaný predčasne, bez toho aby súd vo veci samej vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a z dôvodu neurčitosti výroku vydaného rozsudku, v dôsledku čoho nie je rozsudok vykonateľný.

Vytyčovací náčrt, na ktorý napadnutý rozsudok odkazuje, je podľa žalovaných tak neurčitý, že aj v prípade jeho použitia v rámci výkonu rozhodnutia nebude možné podľa neho vykonať vypratanie časti pozemku, nakoľko nie je jednoznačne uvedené v akom rozsahu sa má vypratanie vykonať. Z vytyčovacieho náčrtu nevyplýva, ktorú údajne protizákonne zabratú časť pozemku žalobcov zabrali, resp. užívajú ako svoju vlastnú, a teda vo vytyčovacom náčrte chýbajú také údaje, ktoré by jeho neurčitost', a tak aj neurčitost' samotného výroku rozhodnutia, odstránili. Súd nebral do úvahy, že zámková dlažba žalobcov nie je vybudovaná od murovaného oplotenia pozemku žalobcov, ale tiež nie je vedená priamo k verejnej ceste. Medzi murovaným oplotením pozemku žalobcov, ale aj od samotného rodinného domu žalobcov, je časť pozemku, na ktorom sa murovaná dlažba nenachádza. Jedná sa o pás pozemku v dĺžke viac ako 21 m, ktorý nie je nijako zastavaný. Túto skutočnosť vytyčovací náčrt nezohľadňuje. V rozsudku nie je teda jednoznačne špecifikované, ktorú časť pozemku by mali vypratať, ani ktoré veci. Špecifikácia vecí tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia nie je presná a nie je teda presne definované, ktoré veci majú z údajnej časti pozemku patriacej žalobcom odstrániť, avšak za podmienky preukázania, že sporná časť pozemku skutočne patrí žalobcom.

Podľa znaleckého posudku časť pozemku od murovaného stĺpu od cesty po údajnú hranicu pozemku žalobcov, predstavuje šírku až 1,50 m. Zo znaleckého posudku ale vyplýva, že zámková dlažba sa nedotýka murovaného stĺpu a preto je vylúčené, aby mali povinnosť vypratať celú časť pozemku, v šírke až 1,5 m, pričom časť údajne zabratého pozemku sa smerom do dvora zužuje. Ak teda nebude z akéhokoľvek posudku zrejmé, akú časť majú vypratať a čo všetko majú vypratať, nemožno o výroku rozhodnutia uvažovať ako o určitom rozsudku, a teda aj zákonom.

Žalovaní poukázali tiež na to, že pozemok za rodinným domom žalobcov žalobcovia nikdy neužívali, od postavenia rodinného domu do toho času, ani tak že by niečo čistili, akúsi rigolu. Aj vzhľadom k správaniu sa žalobcov je vylúčené aby zasahovali do ich vlastníckeho práva, keďže k tejto časti pozemku sa žalobcovia ako vlastníci nikdy ani nesprávali a celú starostlivosť prenechávali na nich a neskôr, pri terénnej úprave aj túto prenechávali na nich, s ich postupom vyjadrili súhlas a podporu, bez toho aby sa vyjadrovali a akokoľvek sťažovali, že úpravou terénu zasahujú do ich vlastníctva. Pred úpravou terénu, posadením zámkovej dlažby, si nechali vymerať pracovníkmi obecného úradu časť pozemku za domom žalobcov a za murovaným plotom pred domom žalobcov sa nachádzajúcim, na ktorú časť, ako

ich vlastný pozemok, môžu ešte položiť zámkovú dlažbu. Na základe takejto výmery potom pristúpili k úprave terénu a vytvoreniu zámkovej dlažby, ktorá skutočnosť ale žalobcom nebráni a ani nikdy nebránila ich časť pozemku užívať. Aj keď žalobcovia nikdy ich časť pozemku neužívali, pred úpravou terénu a položením zámkovej dlažby sa presvedčili či náhodou nejaká časť pozemku od domu žalobcov ako ich susedov, či od murovaného plotu, predsa nepatrí susedom - žalobcom. Na základe toho zistili, že žalobcom bolo vydané stavebné povolenie zo dňa 17. 03. 1988, podľa ktorého si žalobcovia mohli postaviť rodinný dom tak, že od cesty mal stáť vo vzdialenosti 11,5 m a od južného susedného pozemku vo vzdialenosti 0,5m. Na základe tohto stavebného povolenia im potom pracovníci obecného úradu vymerali rozsah úpravy terénu a jeho osadenie zámkovou dlažbou.

Žalovaní namietali tiež nevykonanie dôkazu výsluchom svedka - majiteľa spoločnosti, ktorá osadzovala zámkovú dlažbu, ktorý mal potvrdiť aký postoj mali žalobcovia k úprave terénu. Tento svedok mohol preukázať najmä to, či žalobcovia sa v rozhodujúcom čase úpravy terénu v roku 2009 k žalovanej časti pozemku správali ako jej vlastníci.

Po nadobudnutí do vlastníctva nehnuteľností od samého začiatku mali za to, že celý pozemok za domom a za murovaným oplotením patrí im, nakoľko rodinný dom žalobcov ako aj murované oplotenie pokladali za prirodzenú hranicu pozemku žalobcov. Preto sa rozhodli svoj pozemok upraviť uložením zámkovej dlažby a vybudovať z prednej časti elektrickú bránu. Vzhľadom k správaniu sa žalobcov od postavenia ich rodinného domu spolu s murovaným oplotením sú presvedčení, že túto časť pozemku nadobudli nadobudnutím pozemku par. č. 128/8 darovacou zmluvou, pretože nič v teréne, ani zo správania sa žalobcov nenasvedčovalo, že by akákoľvek časť pozemku patrila žalobcom. Celý pozemok od ich domu po dom žalobcov riadne bez akéhokoľvek rušenia užívali ako výluční a jediní vlastníci, tak ako ich predchodcovia, ktorí pozemok par. č. 128/8 nadobudli dedením v roku 1993. Súd aj napriek tomu, že poukazovali na to, že spornú časť pozemku mohli nadobudnúť do vlastníctva aj vydržaním, nevykonali žiadne dôkazy, hoci to navrhovali, predovšetkým vypočutím navrhovaného svedka.

Napokon namietali, že ak súd vzniknutú situáciu v užívaní spornej časti pozemku vnímal ako nespornú, potom pochybil minimálne v tom, že v otázke vydržania spornej časti pozemku nevykonali žiadne dokazovanie, a záverečné konštatovanie súdu, že otázka vydržania, ku ktorej žalovaní smerovali, sa mu vidí ako právne bezvýznamná, v kontexte vyššie uvedeného neobstojí.

3. Žalobcovia 1/, 2/ sa k odvolaniu žalovaných nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd, po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutého rozsudku a odvolania žalovaných, konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v prejednávanej veci náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu a spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. V odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku sa súd prvej inštancie jasne, zrozumiteľne a logickým spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

6. Odvolanie žalovaných vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď žalovaní vo svojom odvolaní v podstate len zopakovali obranu prezentovanú v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia už vysporiadal.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel na základe vykonaného dokazovania, a to, že žalobcom 1/, 2/ svedčí vlastnícke právo k parcele KN-C č. 128/7, zapísanej na LV č. XXX pre obec a k. ú. D., na časti ktorej, ako to vyplýva i z vytyčovacieho náčrtu č. 2/2014 vyhotoveného spoločnosťou Brandys, s. r. o., Námestovo a znaleckého posudku znalca Ing. Jozefa Polku č. 18/2016, žalovaní položili zámkovú dlažbu a vybudovali oplotenie.

8. Pokiaľ žalovaní v odvolaní namietali, že sa súd nevysporiadal s ich tvrdením, že predmetné nehnuteľnosti mohli nadobudnúť na základe vydržania, žalovaní splnenie podmienok vydržania k časti nehnuteľnosti, ktorej vypratania sa žalobcovia domáhali, nepreukázali. Žalovaní nepreukázali dobromyseľnú držbu časti pozemku žalobcov po zákonom stanovenú dobu, ani dobromyseľnú držbu ich právneho predchodcu, keď v konaní nepreukázali, že by ich právni predchodcovia spornú časť nehnuteľnosti žalobcov užívali ako vlastnú. Z výpovede žalovanej na pojednávaní dňa 19. 11. 2014 pritom vyplýva, že žalobcovia pred položením dlažby mali vedomosť o tom, že sa na nich boli žalobcovi sťažovať, z ktorého dôvodu si dali vymedziť hranice pozemkov, nie však osobou s potrebnými odbornými vedomosťami.

9. Pokiaľ žalovaní v tejto súvislosti namietali nevykonanie dôkazu - výsluchu svedka T. O., ktorý pokladal zámkovú dlažbu, odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 C. s. p.), nie strán sporu. Zo záznamu z pojednávania dňa 19. 09. 2017 vyplýva, že súd sa s návrhom žalovaných na doplnenie dokazovania riadne vysporiadal, keď vykonanie dokazovania navrhnutým svedkom nepovažoval pre rozhodnutie veci za potrebné. Výsluch svedka nepovažoval za potrebný ani odvolací súd, keď samotná skutočnosť ako sa žalobcovia správali pri výstavbe zámkovej dlažby, či niekedy namietali jej výstavbu, nie je pre posúdenie vlastníckeho vzťahu žalobcov či žalovaných podstatné, a to aj vzhľadom na vyjadrenie žalovanej na pojednávaní ohľadne sťažností žalobcov. Žalovaní v prísne kontradiktórnom civilnom sporovom konaní okrem výsluchu tohto svedka nenavrhli vykonanie žiadneho iného dôkazu za účelom preukázania nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, či už ich alebo ich právneho predchodcu.

10. Odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil i námietku žalovaných vo vzťahu k neurčitosti vytyčovacieho náčrtu tvoriaceho súčasť rozsudku a s ňou spojenou neurčitosťou výroku napadnutého rozsudku, keď z tohto nie je zrejmé v akom rozsahu majú vypratanie vykonať. Žalovaným bola uložená povinnosť vypratať parcelu č. KN-C č. 128/7, zapísanú na LV č. XXX pre obec a k. ú. D., ktorej hranica je zrejmá z vytyčovacieho náčrtu tvoriaceho súčasť rozsudku, pričom žalovaní sú povinní odstrániť všetky veci a zariadenia, ktorých sú vlastníckymi. Takto formulovaný výrok nie je podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilý vyvolať akékoľvek pochybnosti o tom čo majú žalovaní z pozemku žalobcov odstrániť.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výrokov o trovách konania (strán sporu i štátu), ktoré neboli osobitne napadnuté odvolaním, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalobcovia 1/, 2/, a to v celom rozsahu, preto im súd priznal voči žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)